

ยางนา

Dipterocarpus alatus Roxb. ex G. Don

ชื่ออื่น

ยางกุ้ง (เลย); ยางควาย (หนองคาย); ชันนา ยางตั้ง (ชุมพร); ยางขาว ยางแม่น้ำ ยางหยวก (ภาคเหนือ); ยางใต้ ยางเนิน (ภาคตะวันออก); ยาง (ภาคกลาง, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); กาศิล (เขมร - ปราจีนบุรี); ขะยาง (ชาวนน - นครราชสีมา); จะเตี้ยล (เขมร); เยียง (เขมร - สุรินทร์); จ้อง (กะเหรี่ยง); ทองหลัก (ละว้า); ราลอย (ส่วย - สุรินทร์); ลอยด์ (โซ่ - นครพนม); ด่งจ้อ (ม้ง); เห่ง (ลื้อ)

ชื่อสามัญ

Yang

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดใหญ่ สูง 40 - 50 เมตร ลำต้นเปลาตรง รูปทรงเรียวยอดเป็นพุ่มกลม แน่นทึบ เปลือกต้นหนา เรียบ สีเทาหรือเทาปนขาว โคนต้นมักเป็นพวงสูงขึ้นมาเล็กน้อย ยอดและกิ่งอ่อนมีขนทั่วไป และมีรอยแผลใบปรากฏชัดเจนตามกิ่ง ใบ ใบเดี่ยว เรียงเวียนสลับ รูปรีหรือรูปไข่ ปลายใบมนถึงแหลม โคนใบมน เนื้อใบหนา ผิวใบด้านบนเกลี้ยง ยกเว้นเส้นกลางใบ ผิวใบด้านล่างมีขนนุ่ม ใบอ่อนมีขนสีเทา ประปราย ดอก ออกเป็นช่อสั้น ๆ ตามซอกใบและปลายกิ่ง แต่ละช่อ มี 3 - 8 ดอก กลีบเลี้ยงโคนเชื่อมติดกันเป็นรูปถ้วย และมีครีบตามยาว 5 ครีบ ปลายแยกเป็น 5 แฉก กลีบดอก 5 กลีบ ปลายกลีบบิดเบี้ยวแบบกั้งหัน ผล แบบผลแห้ง ผลกลมหรือรูปไข่ มีครีบยาว 5 ครีบ ด้านบนมีปีก 2 ปีก ปลายมน มีเส้นตามยาว 3 เส้น ปีกอีก 3 ปีก

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

พบขึ้นในที่ลุ่มต่ำริมห้วย แม่น้ำ และตามหุบเขาทั่วทุกภาคของประเทศไทย

การใช้ประโยชน์

เนื้อไม้ใช้ในงานก่อสร้าง

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคม ให้ดอกสีขาวอมชมพู